

شناخت دندان‌ها

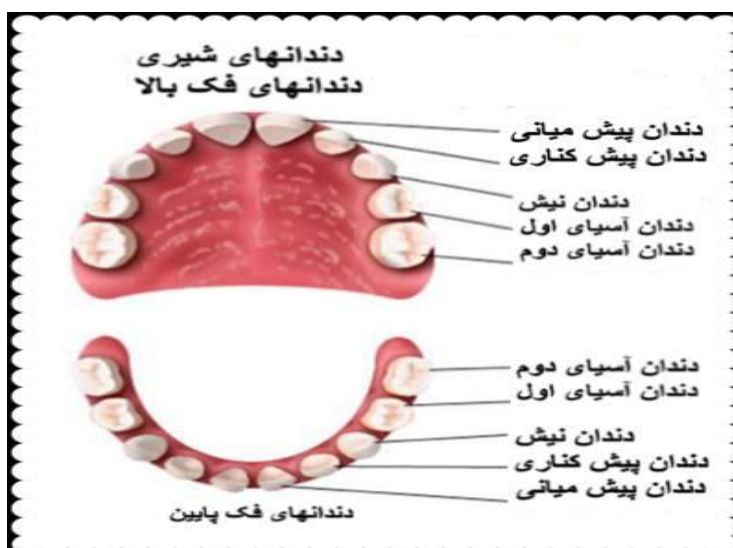
هر فرد در دوران زندگی خود، دو سری دندان، شیری و دائمی دارد که دوران رویش دندان‌های شیری، از حدود ۶ ماهگی تا ۲ سالگی است و تا سن ۶ سالگی، فقط دندان‌های شیری در دهان قرار دارد. پس از آن، دوره دندانی مختلط شروع می‌شود که در این دوره، هم دندان دائمی و هم دندان شیری در داخل دهان وجود دارد (شکل ۱). این دوره، تا سن ۱۲ سالگی طول می‌کشد و پس از آن، فرد وارد دوره دندان‌های دائمی می‌شود. دوره رویش دندان‌های دائمی معمولاً از سن ۶ تا ۱۲ سالگی است ولی رویش دندان‌های عقل (هشتمین دندان‌ها از خط وسط) تا حدود ۱۸ سالگی است.

شکل ۱. نمایی از دوره مختلط دندان‌ها

دندان‌های شیری

دندان‌های شیری، ۲۰ عدد است و شامل دندان‌های آسیای کوچک نمی‌شود. هر یک چهارم فک، شامل ۵ عدد دندان از خط میانی است (شکل ۲).

شکل ۲. نمایی از دندان‌های شیری

دندان‌های دائمی

تعداد کل دندان‌های دائمی، ۳۲ عدد و هر یک چهارم فک، شامل ۸ عدد دندان از خط میانی است (شکل ۳).

- دندان‌های پیشین (قدامی):

اولین و دومین دندان، از خط میانی را شامل می‌شوند، تیز و برنده هستند، برای پاره کردن غذا بکار می‌روند و تکریشه‌ای هستند.

- دندان‌های نیش:

این دندان‌ها در طرفین یا در مرکز قوس فکی و کنار دندان پیشین دوم قرار دارند و نوک تیز هستند، برای پاره کردن غذاها بکار می‌روند و تکریشه‌ای هستند.

- دندان‌های آسیای کوچک:

این دندان‌ها برای سائیدن و پاره کردن مواد غذایی استفاده می‌شوند، شامل چهارمین و پنجمین دندان از خط میانی و معمولاً ۱ یا ۲ ریشه‌ای هستند.

- دندان‌های آسیای بزرگ:

برای سائیدن مورد استفاده قرار می‌گیرند و روی سطح‌شان دارای برجستگی‌های نوک تیز هستند. شامل ششمین و هفتمین دندان از خط میانی هستند، برای جویدن غذا بکار می‌روند و معمولاً ۲ یا ۳ ریشه دارند.

- دندان عقل:

به سومین دندان آسیای بزرگ گفته می‌شود که هشتمین دندان از خط میانی است.

شکل ۳. نمایی از دندان‌های دائمی